

LITERATUUR

* * *

Venom ontogeny in the pacific rattlesnakes *Crotalus viridis helleri* and *Crotalus viridis oreganus*; Stephen P. Mackessy. *Copeia*, 1988 (1): 92-101.

De auteur onderzocht de ontwikkeling van de gifsamenstelling bij *Crotalus viridis helleri* en *Crotalus viridis oreganus*. Slangen tot ongeveer 500 mm eten voornamelijk hagedissen, daarna staan alleen nog maar zoogdieren op het menu. Evenredig aan de verandering van prooi treedt er een verandering in de samenstelling van het gif op.

The use of frozen fish to test chemoreceptive preferences of garter snakes; C. Macia Garcia & H. Drummond. *Copeia*, 1988 (3): 785-787.

De auteurs onderzochten het effect dat het invriezen van vis heeft op de voedselvoorkeur van *Thamnophis melanogaster*. Als voedsel werd gebruik gemaakt van guppies, *Poecilia reticulata*. Er werden visjes aangeboden die eerst waren ingevroren en daarna ontdooid, en guppies die levend in een diepvriezer waren gestopt, maar niet de kans kregen om te bevriezen. De voorkeur van de slangen ging duidelijk uit naar deze laatste categorie.

Striking and other offensive and defensive behavior patterns in *Atractaspis engaddensis* (Ophidia, *Atractaspididae*); Ilan Golani & Elazar Kochva. *Copeia*, 1988 (3): 792-797.

De auteurs geven een gedetailleerde beschrijving van het dreigen en bijten bij *Atractaspis engaddensis*. Bij het bijten drukt de slang als het ware zijn kop tegen de huid van het te bijten slachtoffer; vervolgens drukt de slang een van zijn giftanden tussen de gesloten lippen door in de huid; het gif wordt gespoten op het moment dat de tand teruggetrokken wordt. De auteurs beschrijven verder de manier waarop de slang zich oprolt bij dreigend gevaar.

Timber rattlesnakes (*Crotalus horridus*) of the Pine Barrens: their movement patterns and habitat preference; Howard K. Reinert & Robert T. Zappalorti. *Copeia*, 1988 (4): 964-978.

De auteurs bestudeerden het verplaatsingsgedrag van de bosratelslang (*Crotalus horridus*) in de Pine Barrens in het zuidelijke deel van New Jersey. Uit hun onderzoek blijkt, dat mannetjes en niet zwangere vrouwtjes grotere afstanden afleggen en een groter gebied bestrijken dan zwangere vrouwtjes. Ook de voorkeur voor het biotoop werd door zwangerschap bepaald. Zwangere vrouwtjes gaven de voorkeur aan minder dicht beboste gedeelten met een gelijkmatige verdeling van bladafval en bodembegroeiing. De overige dieren houden zich liever in dicht beboste gebieden met een dichte bodembegroeiing op.